

Panna Maria rozvazující uzly

Anděl podává Boží Matce dlouhý pás plný zašmodrchaných uzlů, ona je rozvazuje a pouští z rukou zcela hladkou stuhu, kterou zachycuje druhý anděl. Žena je oděná sluncem, má pod nohama měsíc a korunu dvanácti hvězd kolem hlavy, svou levou nohou drtí hlavu hada. Nad výjevem se vznáší bílá holubice, zatímco zcela vespod spatřujeme jiného anděla. Vede ke kostelu poutníka, doprovázeného psem.

Stojíme před obrazem *Maria Knotenlöserin*, Maria, rozvazující uzly, uchovávaném v srdci bavorského Augšpurku. Tamní poutní kostel sv. Petra navštěvují každoročně tisíce věřících. Prosí Kristovu Matku, aby rozpletla uzly, o které zadržávají jejich pozemské životy. Velkým ctitelem tohoto mariánského obrazu je rovněž Svatý otec František, který také rozšířil úctu k Panně rozvazující uzly ve své vlasti. Rektor katedrály v Buenos Aires, O. Alejandro Russo vypráví : „Svatý otec jako jezuitský kněz strávil nějakou dobu v Německu na studiích. V jednom kostele tam uviděl obrázek Panny Marie rozvazující uzly. Přivezl si tyto pohlednice do Buenos Aires a začal je přikládat do všech svých dopisů. Úcta k tomuto mariánskému vyobrazení se rychle šířila.“

Původ mariánského obrazu není zcela přesně znám. Je připisován baroknímu malíři Johannu Georgovi Melchiorovi Schmidtnerovi (1625-1705). Zadavatelem díla má být šlechtic Hieronymus Ambrosius Langenmantel (1641-1718), který jím vyjadřuje dík za událost ze života svého děda Wolfganga. Ten prožíval vážnou manželskou krizi a stál na pokraji rozvodu. Navštívil proto jezuitu O. Jakoba Rema v německém Ingolstadtu a společně s ním se modlil k Matce Boží, aby vyhladila kritické situace. Pár se skutečně vyhnul rozvodu a manželství pokračovalo. Tato epizoda by odpovídala výjevu ve spodní části obrazu. Odkazuje ke starozákonní knize Tobiáš a zobrazuje anděla Rafaela, který vede Tobiáše k jeho manželce Sáře.

„Uzel, vzniklý neposlušností Evy, byl rozvázán poslušností Marie; co zauzlila Eva nevěrou, to rozuzlila Panna Maria vírou“, píše sv. Irenej ve spise *Proti bludným naukám*. Také tento výrok církevního otce odkazuje k bavorskému obrazu.

Marie drží zauzlenou stuhu ve svých rukou. Svým životem a přímluvou rozvazuje uzly našich pochybností a selhání. Ona zná všechny ty nepřehledné změti našich cest, které komplikují náš lidský život. Může nás učit pokojné

trpělivosti. Rozvazuje jeden uzel po druhém, ne všechny najednou, a když my chceme vzít změny našeho života do svých rukou – odvážně a něžně nás provází. Můžeme si být jisti, že nikdy neodloží stuhu stranou. Ona, nová Eva, je tak s námi spojená, že jí můžeme věřit. Pečuje o všechno, co umístíme do její mateřské ruky, v neposlední řadě i o život sám.

Nověnu k Panně Marii rozvazující uzly naleznete na: <http://www.vojtechkodet.cz/modlitby/noveny/>

Modlitba k Matce Boží, rozvazující uzly:

Panno Maria, láskyplná Matko, jež nikdy nezanecháš bez odpovědi dítě, které volá o pomoc. Matko, jejíž ruce bez ustání pracují pro milované děti z popudu božské lásky a nekonečného milosrdenství, kterým Tvé srdce překypuje. Obrať ke mně svůj soucitný pohled a shlédni na tuto spleť plnou uzlů, které zatěžují můj život.

Ty víš, že sám(sama) si nedokážeš pomoci, a znáš moji bolest. Ty víš, jak moc mne tyto uzly ochromují, Maria, Matko, kterou Bůh pověřil rozvazovat uzly v životech svých dětí: vkládám svůj život do Tvých rukou.

Nikdo, ani samotné zlo nemůže Tvé milosrdné pomoci zabránit. Ve Tvých rukách není žádný uzel neřešitelný. Mocná Matko, skrze svou laskavost a moc přímluvy u svého Syna Ježíše, mého Osvoboditele, převezmi dnes tento uzel (konkrétně ho pojmenovat).

Ke slávě Boha Otce Tě prosím, rozvaž ho jednou provždy. Důvěřuji Ti.

Ty jsi mocná útěcha, kterou mi Bůh dal. Ty jsi pevnost v mé slabosti, bohatství v nouzi, osvobození od všeho, co mi brání být s Kristem. Vyslyš moje volání.

Zachovej mě, ved' mě, ochraňuj. Ty jsi moje útočiště. Maria, rozvazující uzly, přimlouvej se za mne. Amen.

K čemu je třeba moudrosti?

Když se technik dostane k nějakému zařízení, které ho zajímá, okamžitě se ptá: „A k čemu je tohleto dobré?“ Není divu, že nám tuto otázku bude klást i v případě, kdy se zajímáme o moudrost. K čemu je vlastně moudrost zapotřebí? K čemu je dobrá?

Jednou se nás kolega Max Kašparů zeptal na tři věci, které musí znát kapitán zámořské lodi. Musí něco vědět o lodi, jinak by nemohl být lodním kapitánem. Měl by něco vědět i o jednání s lidmi, a to nejen s posádkou, ale i s cestujícími, kterých je na palubě někdy několik set. A to třetí? Trvalo dost dlouho, nežli jsme se poddali. A Max nám to řekl velice zřetelně: „Musí vědět, do kterého přístavu má s lodí dojet.“

(O moudrosti s Jaro Křivohlavým, Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2009)